

primers anys de vida són quelcom massa important per deixar-los en mans de la casualitat i de la intuïció. Gràcies a les aportacions que les nostres companyes feien, de mica en mica ens vam anar adonant que no hi havia a l'equip prou formació tècnica i que volíem adquirir aquesta formació que cada vegada s'esdevé més una necessitat.

Fins aquí la pinzellada del nostre tarannà. La nostàlgia de les companyes amb les quals vam començar i ja han emprès nous camins deixant sempre les seves petjades en el quefer de l'equip, les persones que s'han anat incorporant a l'escola, totes les reunions per fixar punts de vista, per conjuntar caràcters, per tenir una línia unificada d'actuació davant els nens i com a escola. Tot, tot són records, sensacions i fets que ens cal embastar quan fem recompte dels anys passats que ens porten al present d'avui.

Naturalment no hem arribat al "The End" feliç d'una pel·lícula rosa, al vet aquí un gat, vet aquí un gos aquest conte ja s'ha fos, on el príncep es casa amb la noia bonica de torn. Senzillament hem arribat en una nova etapa d'exigències, de perspectives, d'objectius i de projectes.

Volem recollir l'esperit de tots aquells nens i pares que passaren per l'escola, que ens animaren amb els seus comentaris i crítiques i que sobretot posaren en nosaltres la seva confiança tot compartint l'educació dels seus fills. Que aquesta confiança

esdevingui sempre el motor que impulsi la nostra feina i que en aquesta nova escola fem, any rera any, la família que sempre hem volgut formar.

